

РЕШЕНИЕ

№ 7025

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8000** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на П. Х. М. срещу решение №20127111 от 30.05.2021 г., постановено по НАХД № 64/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба, серия К № 4160982. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че районният съд е пропуснал да обсъди основните аргументи, посочени в жалбата, относно липса на място на извършване на административното нарушение, въведените ограничения на скоростта в посочения участък, както и по какъв начин е сигнализирано това ограничение. В тази връзка сочи, че в хода на производството не са събрани доказателства, установяващи, че приетата за движение скорост е 50 км/ч. Отделно от изложеното, твърди, че по делото не е налична заповед, издадена от председателя на ДАМТН, с която да е оправомощава СДВР да извършва проверки на мобилна система за видеоконтрол TFR-M. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществуващото на правния спор, с което да отмени изцяло електронния фиш.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 4160982, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 16.11.2020 г., в 11:45 часа, лек автомобил марка „М. ЦЛС 400 Д М.“, с ДК [рег.номер на МПС], се е движел в [населено място], по Околовръстен път №13, с посока на движение от [улица], към [улица], със скорост от 100 км. ч. - при разрешена скорост от 50 км. ч. за населено място. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство №TFR1-M №560. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на П. М..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в Електронен фиш фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

В предварителен порядък с оглед изложените в касационната жалба доводи, следва да се отбележи, че касационното производство е производство по правото, а не по фактите. Законосъобразността на електронния фиш се преценява въз основа на фактите, посочени в него, които съдът не може да допълва или заменя. От своя страна касационният съд се произнася по нарушения на материалния закон единствено на

основата на съдържащите се в обжалваното решение фактически констатации. В касационната фаза на производството е недопустимо установяването на нова фактическа обстановка, като преценката за правилното приложение на закона при постановяване на съдебния акт се базира на установените от инстанцията по същество, релевантни за спора юридически факти.

С оглед направеното уточнение, касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

Съдът намира за неоснователни възраженията в касационната жалба, идентични с част от възраженията, направени и пред първата инстанция, отнасящи се до организацията на движението и знаковото стопанство на Околовръстен път, както и съществуващите ограничения на скоростта в процесния участък, като изложените в тази насока мотиви на Софийския районен съд се споделят изцяло от касационната инстанция, поради което на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК /в сила от 01.01.2019 г. /, настоящият състав препраща към тези мотиви, без да е необходимо тяхното преповтаряне.

За пълнота на изложеното, съдът намира за необходимо отново да посочи, че нарушението е извършено в населено място, където максимално допустимата скорост съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДВП е 50 км/ч., в който случай не се изисква наличие на пътен знак и евентуалната липса на такъв е ирелевантно. Видно от писмо изх.№ СОА21-ДИ11-1965-(1) от 21.01.2021г. за процесния участък действително е въведено ограничение с пътен знак В - 26 от 80 км./ч., но едва от 08.12.2020 г. съгласно приетия с решение на ПКТОбД от 25.05.2020г. проект за организацията на движението на „Околовръстен път“ в частта от [улица]към [улица]т.е. към датата на извършеното нарушение 29.12.2019г. ограничението на скоростта в процесния участък е била 50 км./ч. за населено място. В тази връзка въведеното в касационната жалба възражение, че вмененото нарушение не е съставомерно, тъй като в посочения в електронния фиш участък – Околовръстното шосе максимално разрешената скорост е 80 км./ч., ограничение въведено с пътен знак В-26, е неоснователно.

Относно възражението в касационната жалба, касаещо липса на доказателства за оправомощаване на органите на СДВР да извършват проверки на мобилна система за видеоконтрол TFR-M, с която е извършено измерването, съдът намира за необходимо да добави, че на официалната страница на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, е публикуван регистър на лицата, оправомощени за проверка на средства за измерване и на компоненти и допълнителни устройства към тях, като в този регистър е посочено като оправомощено лице да извършва последваща проверка на скоростометрите Главна дирекция "Национална полиция" чрез Лабораторията за проверка на радарни скоростометри и анализатори за алкохол в кръвта, находяща се на адрес [населено място], [улица]. Оправомощаването е осъществено със заповед на Председателя на ДАМТН, като към 30.10.2020 г., когато е съставен приложението по делото протокол № 4-38-20 за извършена последваща проверка, то лабораторията е имала правомощието да извършва такава последваща проверка за метрологичен контрол на Мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, тип TFR 1M.

Оправомощаването е на основание чл. 3 и чл. 11, ал. 2 от Наредба за реда за оправомощаване на лица за проверка на средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Списъкът с оправомощените лица е публикуван на основание § 3 от ПЗР на Наредбата и е публично достъпен. С оглед изложеното съдът счита, че е безспорно доказано, че скоростта е измерена с годна мобилна система, преминала последваща проверка от овластено за това лице.

Неоснователни са и доводите, изложени в жалбата, респ. повторени в касационната жалба за липса на яснота относно място на извършване на нарушението. Следва да се има предвид, че посоченото "до №13" е уточняващо обстоятелство, а предвид липсата на разминавания в посоката на движение на контролираните МПС и насочеността на АТСС, то не може да се счита, че мястото и посоката на нарушението не са установени, или са неправилно установени. В снимката от заснетия клип освен автомобилът и неговият регистрационен номер са отразени локацията с G. координати, датата и часът на заснемане, разстоянието и заснетата скорост. Отбелязаните номера за първо и последно статично изображение/видеозапис в протокола имат съответствие с автоматично посочения номер на представения клип, като на същия се установява и номера на АТСС, който също съвпада с посочения в протокола. Няма разминавания и в отбелязаната измерена скорост, ограничение и превишение на скоростта, доколкото е отчетен и толеранс от 3 км/ч в полза на жалбоподателя.

Предвид изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на ЕФ, които налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X. -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20127111 от 30.05.2021 г., постановено по НАХД № 64/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.